

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

SVJEDOCI BOŽJE LJUBAVI U SVIJETU

Poslanje bračnih drugova

U završnom se blagoslovu obreda ističe: „Budite svjedoci Božje ljubavi u svijetu, da ojađeni i ubogi vašu dobrotu osjete...“ Time se zapravo izriče **poslanje bračnih drugova** u svijetu. Bračni drugovi u svijetu trebaju svjedočiti Božju ljubav! Moglo bi se reći da je na to pozvan svaki krštenik i cijela Crkva. To je istina, ali u tom svjedočenju bračni drugovi imaju posebno mjesto, budući da su u svojoj vlastitoj ljubavi iskusili iskru Božje ljubavi a koja je po sakramentu ženidbe obilježena Kristovim otkupljenjem.

Ljubav je očitovanje Božjeg bića

Svaka je ljudska ljubav iskra Božje ljubavi. Jer, kako je apostol Ivan označio Božje biće, ljubav je temeljni sadržaj Božjega bića, sam Bog je Ljubav (usp. 1 Iv 4,8). Dosljedno tome, gdje god se u ovome svijetu događa ljubav, uvijek je to očitovanje velike Božje ljubavi, Božjeg bića. To vrijedi za svaku ljudsku ljubav koja je darivanje drugome, prihvaćanje drugoga. Tako je svaka ljudska ljubav odbljesak, otkrivenje Božjeg bića. Isus Krist je vrhunac ljubavi Božje (usp. Iv 3,16), u njemu je ona sva razotkrivena i očitovana i veće od nje nema nitko (usp. Iv 15,13). Tu je Božju ljubav Isus do kraja zasnjeo, ljubio je do kraja (Iv 13,1) i do kraja izgorio u darivanju sebe za ljude.

Krist nam je očitovao ljubav

Sakramentom Ženidbe Isus Krist otkupiteljski zahvaća bračne drugove i njihovu ljubav suobličuje svojoj. Po sakramentu Ženidbe bračni su drugovi pozvani živjeti tu Kristovu ljubav kako nam ju je on pokazao i zasljedio. A to je ljubav nesebičnog darivanja „do kraja“ i nesebičnog prihvaćanja drugoga bez obzira na njegove kvalitete. To je ljubav koja ide do križa u potpunom povjerenju u Oca i nadi da nijedno njezino zrnice ne može biti uzaludno ili izgubljeno. To je ljubav koja je plod Duha Svetoga koji je do punine ispunjao Krista i koje po sakramentu Ženidbe podaruje bračne drugove darom te ljubavi (rekli smo da se bez Duha Svetoga ne može zbiti ni jedan sakrament). O toj ljubavi pjeva sv. Pavao svoju himnu ljubavi:

Himna ljubavi

„Kad bih sve jezike ljudske govorio, i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči. Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru, da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao – ništa sam! I kad bih razdao sav svoj imutak, i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao – ništa mi ne bi koristilo. Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini: sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. Ljubav nikad ne prestaje. Prorokovanja? Uminut će, Jezici? Umuknut će.

TAJNA USPJEŠNIH VEZA

Mistertija Sanjelačević

Spoznanje? Uminut će. Jer, djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje. A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično. Kad bijah nejače, govorah kao nejače, mišljah kao nejače. A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko. Doista, sada gledamo kroz zrcalo, u zagonetki, a tada – licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat! A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav – to troje – ali najveća je među njima ljubav.“ (1 Kor 13,1-13)

Ljubav ima više lica

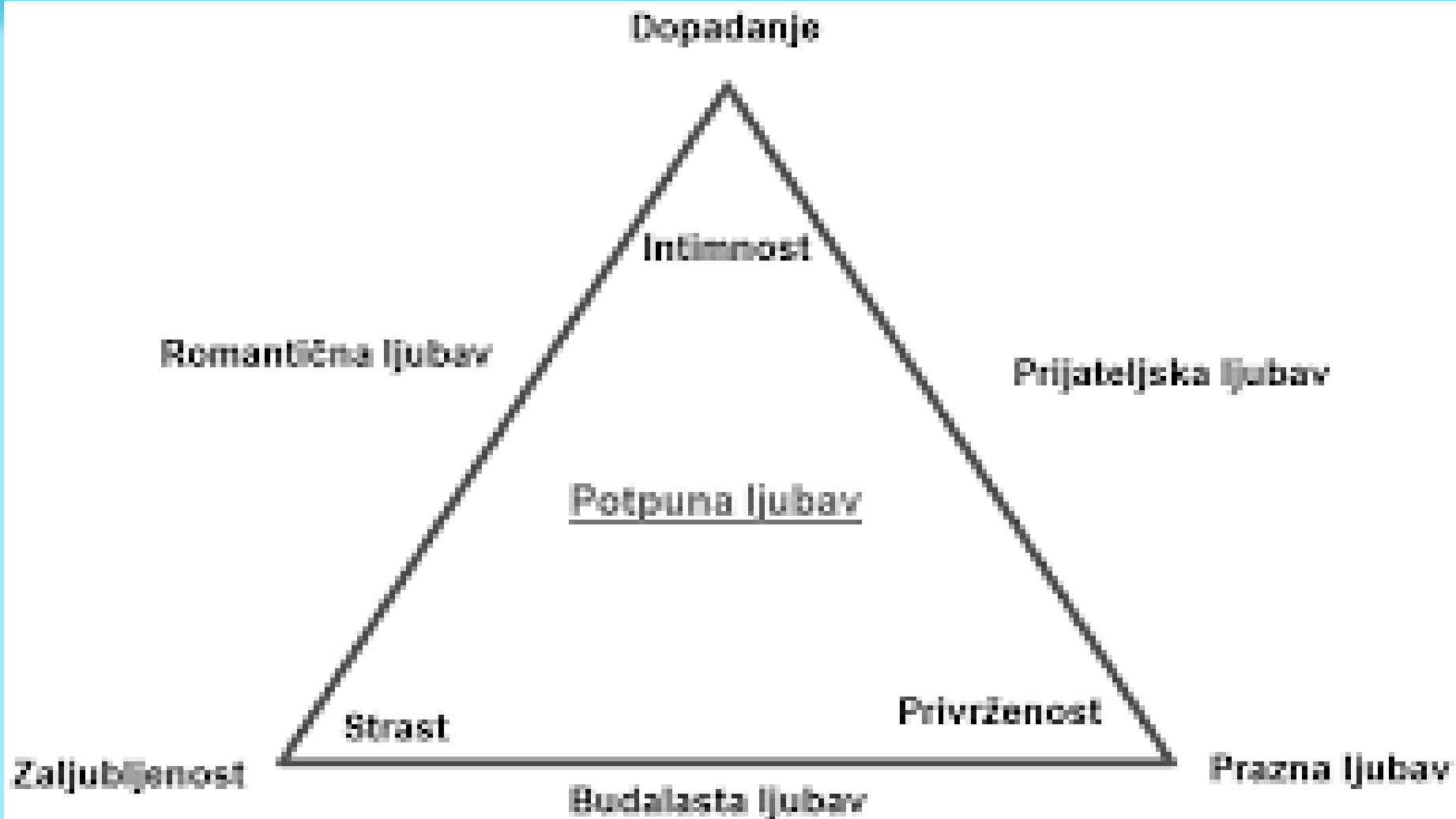
Pročitajmo dobro ovaj tekst, ako treba još jedanput, i uočimo njegove poruke. Prije svega veličinu ljubavi! Ona je veća od bilo kojega znanja i mudrosti, veća je od bilo kojega asketskog čina, bez nje nema vrijednosti ni milostinja ni žrtva. Ona je veća od svih drugih darova Duha, kao što su prorokovanje, čudo govora različitim jezicima i sl. U ovome nam tekstu Pavao otkriva da ljubav ima više lica. Ljubiti nekada znači čekati i biti strpljiv, ljubiti nekada znači oprostiti i ne tražiti svoje na što imaš pravo, ljubiti nekada znači strpljivo sve podnositi.

Važno je sve ovo uočiti jer smo nekada zavedeni krivim pojmom ljubavi svodeći je na afektivnu ljepotu i dopadljivost, na „ružičaste“ situacije. Ljepota i radost ljubavi dolaze iznutra. Njih može osjetiti čovjek tek nakon što istinski i ljubi. Ta se radost i ljepota ljubavi ne očituju bučno, već nekada samo u tihoj suzi radosnici što se pojavi u oku nakon što srce ispuni ljubav, ili pak samo u jedva primjetljivom smiješku u kutu usana izmamljenom zadovoljstvom srca ispunjenog ljubavlju.

Ljubiti znači biti velikodušan, pobijediti svoju sebičnost i uskogrudnost, izaći iz zatvorenosti vlastitih interesa i početi živjeti za drugoga. Ljubiti znači živjeti dobrotu za svakoga i trajno biti otvoren potrebi drugoga. Ljubiti znači biti skroman i dati prednost drugome, ne se dizati iznad drugoga niti drugoga sebi podlagati. Ljubiti znači svladavati svoje nutarnje napetosti, ne popuštati eksplozivnosti i razdražljivosti, već svuda donositi mir i radost.

Ljubav čini u nama da ne budemo zlopamtila, da jedni drugima opraštamo bez osvetoljubivosti. Takva ljubav otvara i širi čovjekovo srce da se znate radovati drugome, njegovim uspjesima i vrlinama, a da brižno pokriva na drugome ono što je plod njegove slabosti. Takva ljubav čuva čovjekovo srce od svake zluradosti i čini ga radosnim gdje god vidi da se događa dobrota i istina, svakome prilazi s predrasudom povjerenja i iskrenosti, dobrote i prijateljstva.

Put i perspektiva ljubavi

Koja je perspektiva takve ljubavi? Ona u sebi nosi perspektivu vječnosti. Po Pavlu, to je jedino što probija ovaj prostor i vrijeme i dopire do vječnosti. Ljubav je jedino čime možemo stati pred Boga, jedino što možemo „ponijeti preko“, na drugu obalu, na obalu vječnosti. Put ljubavi nije lagan. On je posut žrtvom i trpljenjem, odricanjem i mnogim teškoćama. Ali je jedini koji ima pravu perspektivu, perspektivu vječnosti. Ljubav jedina nosi u sebi budućnost. I premda je često vrlo teška ona već ovdje na zemlji nagrađuje one koji joj vjeruju i slijede njezin put, nagrađuje ih kao što rekosmo, nutarnjom ljepotom i radošću koja se ne može opisati, ali je mogu iskusiti svi koji su povjerovali ovoj ljubavi Duha i slijede njezin put.

Svjedoci nove stvarnosti

Bračni su drugovi snagom sakramenta pozvani da slijede upravo tu ljubav o kojoj Pavao tako divno pjeva svoju „himnu“ i koju nam je Krist pokazao i zasnjeđoćio svojim životom. Živeći je, oni u ovom svijetu postaju svjedoci jedne nove stvarnosti, ljubavi kao dara Duha, koja se ne može razumjeti samo naravnim umovanjem, jer stari svijet ima drugu logiku života i drugu opciju vrijednosti. Upravo stoga i tim više, braćni su drugovi pozvani da budu svjedoci ove Božje ljubavi u svijetu.

UISTINU, BOG JE TAKO

Ljubio

SVIJET TE JE DAO SVOGA SINA
JEDINOROĐENCA.

Iv 3, 16

Oni će to moći biti samo ako će je sami živjeti, jer je za pravoga svjedoka važno upravo iskustvo. Svjedok nije teoretičar, već govori svoje iskustvo i svoj doživljaj. Svjedočeći takvu ljubav oni u isto vrijeme naviještaju Boga, samo Božje biće koje je ljubav. Oni naviještaju novu stvarnost, da je Bog došao među ljude i naučio ih pravo ljubiti. Oni naviještaju ljubav Isusa Krista koji je ljubio svoje, ljubio ih je do kraja. Zato svjedočenje ljubavi spada u temeljno kršćansko svjedočenje.

Prava ljubav nije kada imate zajedničku sliku. Prava ljubav je kada sliku onoga koga volite ne možete da izbrišete iz glave. Prava ljubav nije kada s tom osobom provodite cijeli dan. Prava ljubav je kada cijeli dan mislite na nju. Osobi

Ljubav koja se širi na sve

Ljubav je poput bujice koja se razlijeva svuda, ne da se niti zaustaviti niti ograničiti. Stoga., kad pitamo gdje i kako se mora očitovati ljubav bračnih drugova, onda je jedini odgovor svuda. Ona zahvaća njih međusobno, njihovu djecu i sve ljude s kojima se susreću. Često se govori o bračnom ili obiteljskom egoizmu. Događa se, naime, da ljudi nakon što osnuju obitelj prestaju postojati za druge ljude, zatvaraju se sebično ne želeći s drugima podijeliti radost Božje ljubavi koju su u svojem srcu doživjeli.

**"Tek kad osjetiš dodir..
onoga koga voliš.....
shvatiš da krila mogu...
da budu i nečije ruke..."**

A trebalo bi biti sasvim suprotno. Po obiteljskoj zajednici ljubavi trebalo bi u svijetu biti manje žalosti i siromaštva, manje otuđenosti i mržnje, više opraštanja i pomirenja, više radosti i darivanja, manje „ojađenih i ubogih“. Ljubav i dobrota bračnih drugova trebala bi biti kvasac koji trajno fermentira svuda oko sebe šireći pravu ljubav i svjedočeći Božju ljubav.

